

Msc. Dresd.

H 164

Digitalisat: 309217237

Sächsische Landesbibliothek Dresden

Handschrift

Hscr. Dresden. H. 164

Benutzungsbedingungen:

- Von Veröffentlichungen mit Forschungsergebnissen, die auf dem Studium der vorliegende Quelle beruhen, ist durch den betr. Autor ein Freixemplar (Belegexemplar) unverzüglich der Bibliothek zuzuleiten.
- Jede Anfertigung von Kopien der Quelle, auch handschriftlicher Art, setzt die Unterzeichnung einer Verpflichtung voraus.
- Publikationen der Quelle selbst erfordern die Genehmigung der Bibliotheksleitung. Diesbezügliche Anträge sind zum frühestmöglichen Termin schriftlich einzureichen.

Benutzer der Handschrift

Datum	Name und Adresse des Benutzers	Art der Benutzung (eingesehen, verglichen, teilweise oder ganz ab- geschrieben usw.)	Zweck der Benutzung Hinweise oder neue Ermittlungen zur vorliegenden Que

Michaelis Apostoli
 dico orationem
Orationis ad Fridericum
 III Avg.
 rogatu Aristonymi Byzantii scriptae.

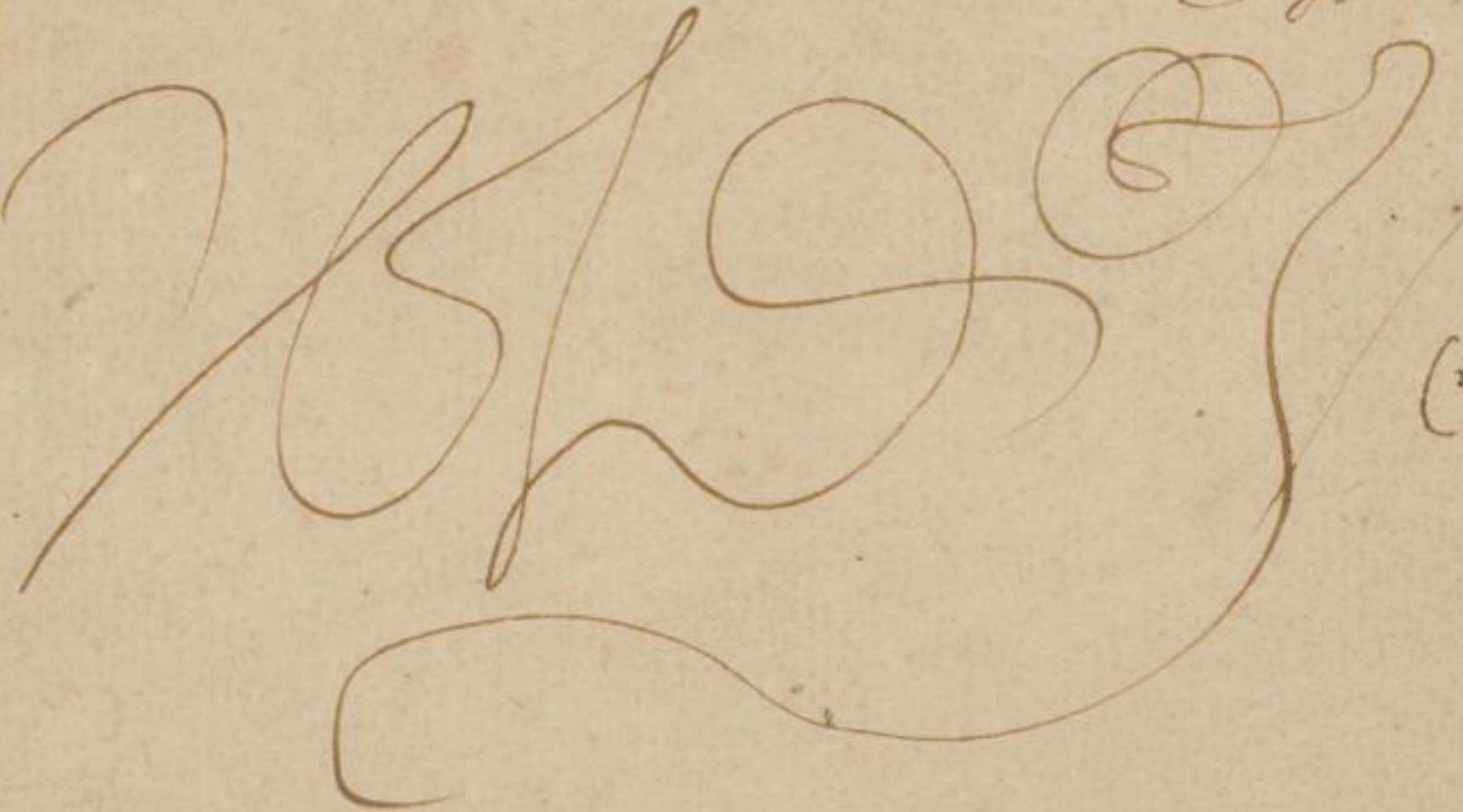
ex authentico ipsius auctoris exemplari

defrippi Vitembergae

nonis Octobris 1713.

e cod. bibliot. publicae Vitembergensis

(i.e. Thurylli-
tius)

Hac Oratio cum versione Latina impressa estat in
 Reheri script. Rerum Germ. t. II. p. 47.

τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν εὐσεβεῖστον καὶ βαπτιστὸν βασιλέα Ῥωμαίων καὶ τῶν Χριστιανῶν, καὶ τῷ Φριδερίκῳ, λόγος σφροντικός, αὐτοῖσι ἀριστουργούντος τῷ βασιλίου:

<sup>ap. Michaelis Apologeti
g erat prior.</sup>
<sup>Primae IV lineae rubrae
in my.</sup>

Εἰς τὸν εὐσεβεῖστον βαπτιστὸν βασιλέα, οὐχ ὅπως
τάντοι οὐκέται τὰ σὰ γενναιὰ καὶ φανότατα ἀνδραγαθήμελα,
ἀλλ’ εἴ τι καὶ δικοῖς ταῦτα σωτῆρες, ταῦτα τε ἀλλα ταῦτα οὐδὲν
καὶ σαραθεῖσιν, εἶναι μὲν εὐχαράκτης τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς
σοτελεῖς τῇ πλατανᾷ. τοῦ ἑπτοράτα δὲ τὸν πάλιν, τοῖς ταῖς τοῦ
αθέντων, τοῖς τοῦ ὄντος τοῖς ποίησιν. μόλις γέγονε
ἄν οὐλως ἐφίκεατ, τοῦ στροφικούτος διωνθεῖται. εὔκοι δέ ολί-
γω πρόσων γενουμένων φιλοσοφίας, καὶ μητέ εἰς ποιητὴν
εἰς ἑπτοράτην ταῖς θεραπαινίσιν αὐτῶν ἐπιχρονίσαντι, διὰ τε
τοῦ απεωκταίαν ἀλλωσιν τοῦ πρίδῃ, καὶ τὰς μετ’ αὐτῶν ξυ-
τυχίας, τὰς ἀν διπτον ταρεῖταις γένοισι, τοῖς δούκαν δι-
χοίσις τε λοιδορήσαντο, βουλομένων προσλαλῆσαι τοιστοῖς
βασιλεία, δικαὶος λαβούστα τὰς τοῦ βασιλείας ἱνίας. καὶ
ταῦτο οὐλως φύσεως τοῦ ἀντον εἰχόντων, διξυδορχῶν μὲν
πρὸς τοὺς καὶ δικοῖς επιτακότας, πρὸς δὲ τοὺς οπουδαί-
πλεν, τούτε δὲ φαῦλον ἀνακερδέεντα. τούτε μὲν ἀγαθοὶ περ-
μετ’ εἰκόνας ἀλλας πολλας τε καὶ ἀγαθας ψηρχειμένας καὶ
ὑφειμένας, κανθανόμενι καὶ τὸ τάντον τοῦ οὐτούς ψηρεπε-
κέδια θάνον, τὸ εἴ τε καὶ αὐτοῖς, τὸ δὲ τε καὶ αὐτοῖς τοῦ
παρ’ οὐδὲν εὐλογίας τοῦ δυσφημίας, εἴ τε καὶ ἀλλας οὐσία-
σι διατίθεαν, τὸ πτοεῖται τοῦτο τοῦ βασιλεύς προστίκον
ἄν τον τὸ πτοεῖται οὐδὲν εφύγειντο καὶ λογίζειν. οὐχ οὖσαν α-
φ’ εἰλίτην κεινουργέντων, ἀλλα καὶ απὸ τερψίποντος οἰκεί-
ου τοῦ κρεπίδου τοῦ βασιλείας σου. αὐδρός εὐχαρίστη. νι-
30. έως πρέπει, εἴτε γένους καὶ στάχης καὶ φρονήσεως εἰχόντος.

2

i.e. ὀρεῖον

πρώτη μοι τῇ φίλων τῷ γεγαλότου. Γνωρίκου τοῖς ἀρχαῖς
ἢ σπεδαῖοις. τῷ κέρυκος τῶν σὺν ἀρέσι, δὲ καὶ μὲν περι-
κος δέη, αὐτοκέρυξ τε ὁ, τῇ φρονίσῃ καὶ βασιλείᾳ καὶ ταῖς
ἀλλαῖς διπουθεν λεπταῖς. τῆς σοφίας. τῆς ἀγάθοτος.
τῆς σικηιοσώντος καὶ σωφροσύνης. πάντων ὡς ἐπιθυμητῶν
οὐαὶ ηεῖσεν, οὐσιῶν τε πάντοθισι φίλων, καὶ
τοιχίων τῶν φίλων, πρὸς τοιάντες ἑποθεούς ἐπεργίσονται,
εἰ καὶ οἴα θοα, καὶ οἴον τυρχάντ, καὶ τοὺς ἔταιρον ἀδίκους
αὐτοὺς, καὶ τοῖς φίλοις, αὐτοῖς διενόσις ἀξιος ἐπενούλει. διὰ δὲ
ταῦτα ταῦτα ταῦτα βασιλεῖς, οὐ που με τῶν λόγων διχάπι
αὐτῆς ἀξιας, φρεσίσδας, σύγκριθί μοι τὴν μὲν εὐρυτερίαν
συγκριμένην. εἰς τὸν πάπιθην ὡς φιλον οὐρφος, δεξαιο
διχάνεις, ἀλλὰ διχάλοςσου βυζαντίου μηχανής ψελλίο
κρυτα. Οὐθεν δὲν ἀρχέεσον ::

Ἐσπελε νῦν μοι μουσαι ὄλυμπα δάκρατ' ἔχοσαι.
ὑμεῖς τὰς σοφίνες ἐργάτειντε δάρει διδοῖτε ::
ζυδέν τὰς οὐδέ, δικαιο νεμεσοῖς εἰθαδί τῷ λόγου γενού-
νω γεθομενίσαι ::
Καὶ θεν ὅθεν μεγαλεῖον αιδαλίμοιο, ἀνακτότι
τιν δὲ δύνηται καὶ οὐθεν ἀσπελα ἔργον ἀρεταῖον ::
Ἐν τε δὲ μάσαι τοῖς μερίσου βασιλεώς δὲ ἀπορρέοντε
καὶ σπεργούσα. δι, ὥμαλον οἵσι αὐτοῖς ἔθελοι χορηγούσι τοῖς
σωματοῖς. τοῖς σπιδείσιν. τοῖς ἀρέσιν. οἱ χαρίτατοι ὥμην
ἀλλα μετα τοῦ, τοῖς ἀγγλούσιαν τοῖς λόγου καὶ μεθοδον
ὑφηγίσαμενται μοι :: **Αλεγάλοπρέπεδα** μὲν τοῖς
χρατίσαι καὶ θεοτάτω πριντιν βασιλέων τοῖς εὖς αρετής βα-
σιλεία καὶ διάφορος. καὶ τοῦτο αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς καὶ μάχης
τοῖς βασιλείσιν παραγλαβόν. αἱ δὲ πολλάκις τινθεσι
τρίπλεν συλλογοῖς, μὲν ὅτι τε βασιλεύοντος, αλλαὶ τιδιάταις
καὶ ἀρχουσιν. τιν εὖς οἴου περι μάλα ο μεγίστης πριντιν

διεδίχατο βασιλεὺς, οἵτινες τέ μέχρι καὶ φρούριον, διὰ πατέρος,
μεγαλονοίᾳ καὶ σώματι καὶ αράξεσι φανόταῖσι, ἐμοῦ πολ-
λῶν τῶν μεσῶν γενώσκοντες καθάλιον. Φαίνεται δὲ δικαιοπροσήκοντος,
τούτῳ τῷ μέρος τοῦ λόγου καθαλισσόντα, τερποῦνται σρός
τὸ σφυγεῖμενον. αὐτὸς δὲ οὐτὸς καὶ πατέρος, καὶ θύτερος τε
περποτέρος: οὐ μὲν δὴ μεγαλόντος τῆς βασιλείας ήτο
ἀναγκαῖον φριδερήν τε, οἷον τέττα καὶ δύσσοντα γενητά
δηλοῦντο μὲν εὐρυφαντίον, οἴτε εἰρήνης οἴτε πόρρω, οἴτε δὲ
ράβεν, οἴτε εὖ δικαιο. δηλοῦντο δὲ αὖτις πάλιν καὶ τῆς αστίας οἱ πρό-
~~τοικοί τε καὶ αρχιτέρμονες. οἵτινες διδόντες ἔμπειτο τῶν ἐρι-~~

~~τιμῶν τετταῖαν τῆς θεοτάτης σου καθαλῆς. Αὐτῶν δὲ πρεσ-
τος καὶ τετταῖος, οἵσα τε εἰς ἀντίστητον τὸ νῦν εἶχον, αριστώντες
μος οὐ τοῦ μεγαλέοντος βυζαντίος. τοῦ παρόντος μοι λόγου
τὸ αὐτοῦ. οὐ τοῦ καλοῦ ἐραστοῦ καὶ τιμίων. οὐ καρύκευμα τοῦ
αριστοῦ καὶ θεοτάτης σου βασιλείας. καρύκευμα δὲ
κακῶν οὐς κακῶν αἰδοῖς, οἵσοι τέ τοῦ θεοτάτης βυζαντίου
ὑπὸ τῶν στίν εξουσίαν. οἵσοι τέ αὖτις πάλιν δουκες. οἵσοι τέ οὐκ
γεμόντες, οἵσοι τέ πατροί. οὐδέποτε οὐδὲ εἰρήνη
δικαιούει τέ οὐδέποτε οὐδέποτε τέ εἰς αστία,
οὐδὲ ισιούλοις σοι τυρχάνη ηὔτη κακόριον σύσημα, τέ Γεν-
ναοτάτων μεν δικεμόνων, αὐδρεστον δὲ λοράδαν καὶ φα-
νοτάτον, πηκχόντον δὲ ἐκγίτων καὶ πιστότατον τῆς βασι-
λείας σου, οὐδὲ οὐδὲ αριστώνυμον τέπε, καὶ τούτος φημι
εὐηγγελισθεόντος, τί χρή νομίσαι τὸν εὐσεβεστον
βασιλέα. τί δὲ ἄλλο τοῦ πείστον βασιλέα ταῦτα επὶ τῆς
βασιλεών. τῶν μεν, πτίσει, τῶν δὲ, δικαιούσης, τῶν δὲ αὖτις
πάλιν σοφία καὶ ἀρετὴ καὶ φρονίση, τράντων τέ τοῦ αλ-
λων τοῖς πάσιν, οὐαὶ μὴ καθέ τέπειτα λέγοιμει βασιλεών-
τα. μέντοι γέ καὶ αὐτὸν βασιλευομένον μεν, τοῦτο τοῦ μεγί-
τον καὶ στρώλου βασιλείως τοῦ βασιλέων. οὐ τῆς σφρ-~~
τοικοί τε καὶ αρχιτέρμονες. οἵτινες διδόντες ἔμπειτο τῶν ἐρι-

Diodem.

νοίας οὐκάνειν ἡξιώθης τῆς βασιλείας, καὶ οὐ σε τὸν ἀρετῶν
 οὐκάνειν ἡξιώσει τῷ ποιούντος. βασιλεύοντα δὲ ἀπάντων, οὐδοι τὸ
 τριπόθιλον ἔχοντα στρογγυλόν τοντον. βασιλεύοντα δὲ ταῦτα
 διδοὺς εἰς τὸν πόραν καὶ εἴδοντα. οὐδὲν αὐτοῖς εἰς τοὺς βασιλεύοντας
 οὐκοῦνται καλούμενοι. τὸν γάρ τον δὲ βασιλεὺν ἀλλον μὲν οὐλων
 αρχούντων, αὐτὸς δὲ μὲν, καὶ εἰς σφετέρους σταθμούς, εἰναὶ οὐ διτριπλακάλε-
 λοι, οὐδὲν διπλακάλεντος βασιλεὺς. οὐδὲ δὲ τὸν ἐγκατέρων γένετον
 στοιχίον τερόπαντα, καὶ μητέ ἐκβιθεν μην τὸν εὐλεύθερον αλοίν, οὐδὲν
 τοὺς εἶτα καὶ γάρτες βασιλεία σχεδίζειν. τούτοις δὲ βασιλεύοντα
 τὸν εἶτα τὸν οὐρανόντος. τούτοις φέρεται μεν οὐδὲν οὐδὲν
 κακῶσιν, ἀσκεπτοῦς καὶ ποιητείστελντες, οὐτε περ αὐτοῖς ἀπέντενται
 τὸν φεραντίδων θνήτων. εἰσὶ δὲ τοσούς υπάρχεις αὐτοῖς, οὐδὲν εἰλέπονται
 τὰ λόγων διοίτατε βασιλεύειν, σχεδίαστεν αριστεύοντας τούτους
 τοὺς λόγους Φίληντες συμμερόμενοι, βασιλεύοντας οὐδὲν εἶται
 τούς Φίληντες, οὐδὲν ταῦτα τεύχην μὲν οὐρανόντος, φύ-
 σιον δὲ τούς εἰλάδος. καὶ λοιπούς φθορέως, καὶ λοιπούς πραγμάτων,
 ζεύστατος, οὐτούς εἰς σφετέρων απάντων εἰναὶ λοιπούς λοιπούς
 αγαλμάτων λοιπούς φεραντίδων ανηρηντίδων. τούς θράσους καὶ χειρονίσ-
 των. κακεδονίας τε καὶ οὐτείρου. μεσίας τούς γάρτας καὶ
 αχαϊας. αττικῆς τε καὶ θεσσαλίας. πλαταιαντίδων τε καὶ βοιωτίας.
 πελοποννήσου τε τούς σπολιούμενούς καὶ θείας. λινούς οὐφθαλμούς
 οἰκυρηγίας γαλεόσας, δικαὶον αὐτοῖς τούτοις τούτοις οὐτούτοις.
 οὐδὲ τὸν εἶχον, λακεδαιμονίαν καὶ αρχαδίαν, λακτίνηας καὶ
 πεσούντης, σπάσας τε αὖτας σπόλεις καὶ ιαύτας γε μητροπό-
 λεις, αἱς ποτε εἶχεν εἰναὶ απάντης δεξιαῖς, οὐ σπολιούμενοι
 πελοποννήσους. μηδὲ οὔσον σπάσας θαύματα τούς εἰλάδους, αὖτας καὶ
 αὖτας γε διπλακάλεντος οἰκυρηγίας απάντης. αριπρασίας καὶ ιαν-
 πίδους. λευκαδάς καὶ θεσπρωτίδους. ταυλαντίας θαύματος
 καὶ μερός γε δαλματίας. δανίας καὶ ξεναγαλίας, καὶ τούς
 αὖτας μεσίας. Αλλα τοιαὶ τούτης επαρχίαι τούτης εὐρώπη οὐν

Turcos vocat Teucros, quod
 n. Benedictus Accultus Ante-
 trum Dialogo de Cypriis vitur
 suorum p. 22. d. magistri beati.

supradicti V ab alia & forte
 sumpiu manu. vide meā ortho-
 graphiā Graecā.

Fol. x p. 1.

4

τὰς στλέους οὐ^{τού} αὐτὸς δὲ μέρις θε τείκηρον βασιλεὺς καὶ ρη-
δερῶν, τοῖς οὖσινοιοι γράμματεψήντων. μετὰ δὲ ταύτας,
ἔτι τὴν ἀσίαν χωροῦντα, προπονήσθε τῷ βαθυτάτῳ. ἀσίας τε
τῷ φρεγίας. πόντου τοῦ τῇ λυκίας. παφλαζονίας τῷ σαρ-
φυλίας. γραππαδοκίας τῇ κειλικίας. πολχίδῃ τῇ γαλατίας.
σαρκατίας τῆς εὐ ἀσία τῇ μέρους τῆς ιβηρίας. πολλαῖς τε
τῇλαντον ἐπαρχιαῖς. αὐτὸν τοῦτον διοικεῖντας, σειρά
φίκης θεοποντίσσεως δέ. Άλλα τὰς οἵσις αὐτὰ, ποθε-
αὐτοῖσις οὐτού πύθοιο μετέτρεψε βασιλεὺς πόθεν, εἰ-
τε τῆς ἀναστῆσης αὐτῆς, λέπια ἀδράτισταν εὐχάρισταν οἱ φιλοσοφοί,
τῇ τοῦ θεοῦ προτάστατον περι φύσεις τε τῇ σταλιρροίας, ἀσα-
τὸν τοῦ οὐλού τῇ εσταθεὶσαν κείνουμενων. τῇ δὲ δη μετέντον, εἰς αὐτὸν
τὸ χρηστόν. αὐτὸν διδένεις, τῷ στάντοι οὐλίσοι τῆς αλιθείας
ἐξημερίσθε. σὲ γαλατικήν την τοιστούτων θεούτων
βασιλεύς, τοὺς ἀπερονομηθότατον τῷ σοφώτατον. τῇ ταύτης
τὰς σου τῆς αρετῆς φίκην τὴν ἔχαΐδα διέδρακε. τὴν τε
κίνησιν εὐ νεύλα εὑδότθε τὸ οὐσίου πατέτε τοῦ αἰθέρος δινά-
μες τῇ σφαιρών. ἐχατέρων τε τῷ πόλων αρχίτην τῷ
ανταργετίσιεν. τὸ δὲ οὐλίσοι τὰς εὐλέπτυσι, τῇ σελίνης τὰς
φάσεις. τὰ τὸ ἀστρων αστεριφόν τῇ κείνουμενων. τὰ πυρού
τῷ διάτονα. τὶ σημαντότον οἱ σφιντται, οἵτε βόθιοι
τῇ δοκίδες. τὶ τοδι τὸ σοιχεῖον, τῇ ταίτερον πλεονάζον.
τὸτε ἐπομέρια τῇ πότε αὐχμοί. πότε λοιποὶ πόθεν γένοιται.
πατε τὸ δὲ ἀπωτέον, τῇ πατε εὔχετο προσενεστέον. οἱ τις
τοῦ αὐτοῦ θαυμαστείς τον μετέωρον νοῦν, οἱ τοῦ πρώτην φύ-
κτη τῇ λαϊς σφαιραίς συγχρέπεται. εἴ τοι τῇ δόθεν τὸ
μὲν τὸ φανταστικόν πνεύμα τῷ εὐδωλον ενοικίζεται, νόμοις
ἀδρατεστέας γράπτει πόμπην. πλάτων τοι τῷ τοῦ συθα-
ρός εὐδοξασάται, τῇ σωτερίσαι τοι τῷ μετέτοντα οἱ τω-
νικοί, πυθαρογίζοντες τε τοι τῷ μετέτοντα γοτες. πλάτων

αλλ' ἢ Ιοσθίου δικαιούχως, δοον καὶ ὁ περὶ μηνὸν τὸν σαφῶς
τῷ σου ψυχῆς καθαπέμπει. αλλ' ἀκρατοῦ ὅλας, ἀμφές τῷ
διαφανεῖς. καὶ τῷ δὲ δηλοῦ εἴσιν, εἰς τὸν ψυχικὸν ἐνεργεῖαν καὶ
διαμέσων. αἱ τῆς θεολαΐης σου ψυχῆς διαμέραι διεκού-
σι τὴν εὐεργέτειαν. οὐ γέρ φασιν αἱ διαμέραι διάφοροι, ταῦτα
καὶ τὸ φαντασικὸν πνεῦμα διάφοροι. αἱ δὲ εἰνοῦς. αἱ δὲ εὐερ-
γέτειαι. αἱ δέ τον επέρι τοὺς ἡλίους. εἰπερ εὐχέντες τῷ καθι-
ζεῖσθαι ξεποδάν, νῦν τε τεφέλαι, νῦν δὲ κακού φατι. Γνωστὸς
θέσεις. καὶ αὖτε μελαβολή. σὺ δὲ μὲν πολλοῦ τῷ περιόντος
τὴν ἑφέντον καθαυτάνδε, νύστας τέ καὶ τῇ κατασάντα
τὴν μὲν, τὰς αἰσθέσεος καὶ τῶν νοῶν. τῷ δέ φαντασίᾳ καὶ ταῖς
διὸ οὐεργέτον διαμέσοντα. οὐ κακοῖς δημητρίεσθαι τὸν συγκρινεται,
τοῖς αἰσθήσεσσι μὲν διαμέριστος ἀποβλεπεῖσθαι τὸ φαν-
τασίον. καὶ ταῦτα μὲν ταῦτα :: Καρέταν δὲ περί, πῶς αἱ
εἰπομέναι καὶ αἰξίαι. διὸ καὶ φυσικὴ τὸ αἴτιον εἶται σοι; διὸ
διὸ τὸν ἡθικὸν λεμονίγυνα; οὐ πρόσεκτον τὸν παλιτεῖκον
μὲν φατι μετὰ λόγου καὶ φροντίσεως τοτεροθάτ; διὸ καὶ
καθαρίσκει. διὸ τὸν ταῦταν ἀποκαθαιρούμεθα; διὸ δὲ τε-
ωροῦσα τοὺς νοῶν θεωρήσκει καὶ διὸ τὸ θεολαϊκὸν δημετρίει τὸν
ψυχικὸν αὐτεργίαν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ θεολογικὸν αὐτούσια,
καὶ σύμμοιον αὐταῖς στοιουμένην θεργίαν; οὐ τὸν πηγάδιον
τῶν αἴτετον εἶχε, τῶν ἀπαστρών τὸν τελεωτάτην, τὸν ιό-
τε μετεπει τοῖς αἰξίοις, σύνειν αὐτοῖς τὸν αἴτην εὐεργέτον
μὲν εὑρπασταν νοστίν αἴφεντες τὸν μεριστὸν; διὸ διὰ τὸν
εἰπόντος τὸν καθαρὸν καὶ τημένον, τῷδε μετὰ τολμῆσθαι τὸ
περιόντος τὴν βασιλείαν τὸν σφροτεστο; διὰ δὴ ταῦτα καὶ
ἔτι σταύρῳ ταύτων, εἰ τῆς βασιλείας δέοτεντον εὐχα-
ρίστον, καὶ τὸν εὐσημένων σεργάτες τὰς εὐχάριστις αριδη-
νοτεταν. διὸ τοῖς λέγοντος τὸν καυρὸν, πολέμον δηλούστη
το. καὶ λαγκῆς. ὥρα δὲ τὸ νῦν εἶχον τῆς ταῦτη μετεώρων περι-

φροντίσεως,

Reliquia deferantur.

Scripsi & recognovi J. B. H. nomi Oct. 1713.

θεωρίας δοξας.

ἀδερφίας, ἡ μαρτυρία. αἱ οὐρανοὶ. ἡ γῆ. ἡ θάλασσα.
& p. 387. ἡ ἀδραστα, ἡ φύσις. εἰ δικαιούσης πλην.

14

Michaelis Apostolii

5

Oratio

ex ijsfres auctorijs autentico ep-
emplari

descripti fideliter

M 109

Diebus VI & VII Octobris 1713.

v. de Michaeli Soc. Apostolio pauca in bibl. Gesneri & ap. L. Allat. de consensu
occident. & orient. eccl. lib. III. c. III. §. VII. p. 938. adde Lambec. pdr. h. Hor. lit.
College presbtria, quae extant. Versus ejus in sonavi crederi; Scholia batoomgama
dixi v. si pse emide.

In biblioth. Bodl. Cod. Barocc. 76.
extat.

+ μιχαήλου ἀδοστὸν τῷ βυζαντίου, λόγος αὐτογράφη. ^{sic} Pag. I folii I
καὶ πρὸς τὴν δισοχυροσαράπεν τὸν ἔων εἶναι τὸν επιπρεπέστερον,
ἀκεῖνος τὰ ἐξ ὑπόστατος φιλοσοφίαν. καὶ δῆθεν αὐτοῦ λίτισα
ἀδοφιναράπεν, καὶ κάλιστα τε τὸν σκότον, περὶ τε τοῦ
τρόπου τῆς πρώτης γεννήσεως τοῦ νεοῦ, τῷ τε τῆς
τοῦ ἀγίου πνεύματος εἰπορεύσεως:

μηδεὶς διέτελεν

6

Ἐν τῇ εἰκαστοίᾳ διηχυρίσω τὴν ἁρπάκινην τῶν θεοφανίων,
τοὺς εὐρεοθάνατούς τῶν ἐξ ἀνθρώπων τε καὶ ως τὸν καὶ
σοφωτέρους παράρχεντας τὰ εἰς πάντας φιλοσοφίαν. καὶ δηθεν
περὶ τε τῆς τρόπου τῆς πρώτης γεννήσεως τοῦ νεοῦ, περὶ τε
τῆς τοῦ ἀγίου πνεύματος εἰπορεύσεως, ἐκείνων ἀμενον πο-
λὺ ἀδοφιναράπεν. καὶ ἀστεῖς οὐδὲν, τῷ τε πάντας τοῦ
ἐπιπρεπέστατος τῷ εἴδον φιλοσοφίαν καὶ δηθεν. εἰτὸν δο-
κτηρίων καὶ κατέχειν εἰδῶς, μηδένα θεολόγον τῶν ἐξ ἀν-
θρώπων τοῦ τοπίου, μηδέν τι τοιούτοις ἐκ τούτου τολμεῖσαν
τα φάναι, μηδὲ τὸ ἐκείνων αὐτῶν τοῦ ἐκθεοπλαστικα
διεληλυθότων καὶ ἀθεα, κατὰ τοῦ διώρυχότος εὐθέως
ὑπερ τομέν, τὸν ἀπόρρητον εἰκείνων καὶ ἀνατριχίαν οἰκουμε-
ναν, ἀπέλας σε δηθεν κρυψιθεατα, νὴ τὸς λόγους τὸς ἕρετος,
καὶ τὸς ἰδρωτας αὐτῶν, καὶ τὸς τεφάνας ἐπὶ τοῦ τοῦ ἐξ αὐτῶν.
Ἐπεὶ δὲ κατ' εἰκείνων τὸν τομέαν αὐτῶν, μετά τε αὐτήν τὸ βου-
λεῖον, ἀπότελεν τὸ καὶ τὸ σωκόριον ψυχαγωγίον, τοῖς πόνοις
κακοποιητῶν τῷ τε Γράφῳ θέτε διδάσκειν, καὶ τίνος ἀνδρο-
ἀγεννόποτες λόγον εἰχοντος καὶ σωέσσεως, καὶ διὰ ταν-
ταρε τοῦτον οὐδεποτε φένδειν, καὶ τοὺς τοῦτον εἰπειλον
φανέντα διδάσκοντα, ταῦτα σοι καίροις παρεγράψαντον,
ἔθαψαντο, σοῦτε καὶ σκότον καὶ θάλπι. τῷ σκότῳ τούτῳ
τε τοῦ ἀγίου, οὐ φένδειν τούτον συκοφαντουμένον. τοιαῦτα τῷ
εἰκείνων παρεγράψαντο, διὰ περ αὐτῶν αὐτῶν περιαπτελον,
τοῦτον τοῦ οὐλως αστατος τὸν ποσάρην, ἀνδρα περιγραψαντον

¶ malum

Paginat & bicksimy. 31. Lodofo

vergy aucto brevicule videlicet, ordinarie 30. fin.

Littera rubra scripta
erant.

σφέν δὲ καὶ λιαν ἥπατος τρισὶν ἀργα-
σιν ἀπίστιοι καὶ φιλοσόφοις. παρίπλει τοὺς ἄλλος τότε μὲν
ἔχον, πούτερὶ καὶ μόναν ἡμῖν αρχαιώτων εἰς τὴν ὑπόθεσιν
τίσι δὲ θύλαις ; ιώάννη λέπτην καὶ χρυσορρήματι. Γρη-
γορίω λέπτην ψηφιζόμενων. καὶ βασιλείων τῷ θεοφάνειᾳ. τῷ δὲ εὐλόγῳ
λόγῳ οὐλωσί τῶν εὐλογητῶν καὶ τεφεσούδιν δύσσοντι, τῷ εἰ-
τα ἄρτια θεοφάνειᾳ :: Ιωάννης λέπτην ψηφισθόμενος ::

" Οἱ Γεννηθεῖς ἵκανοι τῶν δι' ἐπιτοντῶν, εἰς παρθένους ἀφράτως τί-
" καὶ πέπλοι δι' ἔρμην. ἀλλὰ τότε μὲν ἐγεννήθη καὶ φύσιν εἰς τοῦ
" Θρησκευτοῦ δὲ ἐγεννήθη, ως αὐτὸς δίδε μονοθεῖος εἰς τῆς παρ-
" θέντος, ἀπεινός. ἀληθῶς δὲ εἰς τὸν ἐπιτοντὸν χάρις. εἰς δὲ ἄνω αὐτῆς
" γεννητοῖς, ἀπεινός. ἀληθῶς δὲ εἰς τὸν ἐγεννήθη. ἀληθῶς εἰς
" αὐτὸς ὁ αὐτὸς εἰς τῆς παρθένους εἰλεῖθην. ἄνω μόνος εἰς μόνου
" μονογενῆς. καὶ ἀγέλω μόνος εἰς μόνην παρθένους μονογενῆς
" ὁ αὐτὸς. ως πατέρα τὴν ἄνω Γεννήσεως ἀστεβές ἐγίρνον
" σαι πέρα, τὸν διάσωφηντον εἶτιν ὑπολαβεῖν, καὶ εὖλοι τῆς πέριτος
" γεννητοῖς πρᾶτος. οἱ πρῶτοι ἀρρένες εἰρένηντος τῷ παρθένῳ
" ἀφθάρτως εἰλεκτον. οὔτε τοῦτο οἱ θεοί εἴσι τοις ὑπενέμενοι Γεννη-
" θεοτρόποις τῷ παρθένῳ εἰρένηντος, οὔτε δὲ τῷ παρθένῳ φθορᾷν ὑπε-
" νετείνει τεκνούσα. τονικαῖς τῷ παρθένῳ εἰτεκεν. οὔτε δέ τοις αὐτοῖς αὐ-
" τοῖς Γεννητοῖς διεξήγαγον εἰλικεῖαι, οὔτε δὲ εἰς ὑπερέστοις τοι-
" ροῖς πρόοδοθεοῖς προλαβασίαντος εἰς πάθη Γεννητον. οὔτε τῷ
" περιτοντῷ τῷ παρθένῳ, οἵδια. καὶ οὕτι εἰρένηντος οἱ θεοί ἀχερό-
" νως, πατεύω. τοῦ δὲ Ιρόστον τῆς Γεννητοῖς, σιωπὴν τηγανῶν
" μεταθήσκονται, καὶ διὰ λόγων παλινδρογράφουν παρελα-
" βον. εἰσει τῷ παρθένῳ, καὶ δέ τοι φύσει τῷ παραγκάτων προσε-
" χειν, ἀλλὰ τῇ διωδεψει τοῦ εὐεργοῦντος πατεύστην. φύσει
" τῷ εἰς παρθένον, οὔτε τοις αρρένεις διμηλίσσονται θεο-
" μοῖς, περιτοντοι. οὔτε δὲ παρθένος ἀστεροβάσιν τεκεδον,
" παλιν παρθένῳ φανεῖν, ὑπέρ φύσιν ταῖς πράγματα. το-

Fol. 2. p. 1.

” ἐν τῷ φύσιν ἔντειαδω. Τὸ δὲ υπὲρ φύσιν, στῆνται γάλαδω. ὧν

” ὡς φευκτὰ, ἀλλ’ εἰς ἀπόρρητα καὶ σιωπὴν προσθάλξεῖσι:

Ταῦ δὲ, εἰς τῷ περὶ τῆς αὐτῆς υποθέσεως λόγῳ, ταῦτα καίνω
φαμένω, γράψατε καὶ ἑψηλότατα.: Τοῦ μετάλλων βασιλεῖς:

” Χοῦ σέννοις. οὐ μὲν οἰκεῖα καὶ σάρκες καὶ ιδία αὐτῆς τῆς θεο-
” τελος, σιωπὴν προσθάλξα. Κακῶν δὲ ταῦς εὐνοίας οὐκαντὶ μη
” ἔντειν ἔχειν, μηδὲ στολωτραγκονεῖν εἰπταί ξενεῖν. οὐτός
” τῷ δὲ χρόνῳ, δικαίων εὔρεσίτενος, δὲ ιρόποτος εἰνεργότα,
” οὐθὲν θεατῆς παρέλευτος, δινήσκητος, εἴτε πάλις φανταστὴν οὐρῶν
” πάλις δὲ υπογελήσει τῇ διανοίᾳ οὐ γλασατα. ἀλλὰ πηγὴν καὶ
” νίος ἐσεννίθη. μηδὲ εἴπης τότε. ἀλλὰ παραδραμεῖς οὐ εργ-
” επηγειρεῖσθαι. μηδὲ εἰπεῖν οὐ πάλις. ἀδιώτης τῷ δὲ ἀπόστρεψίσθαι.
” τὸ μὲν τῷ δότε, χρονιασοί. Τὸ δὲ πάλις, οὐλαδον ἐμποιεῖ πρό-
” τοῦ συκοφάντης τῆς σέννοισεως ιρόπους :

Ταῦ δὲ, εἰς τῷ περὶ νίστρων λόγω, εἰκενιωσί γε δηθολογί-

” χρότατα λέσσοντι:- Σεννοίου τῷ θεολόγῳ:

” Οὐ σέννοις, σιωπὴν προσθάλξα. μέτρα σοι τὸ καθεῖν οὐτι γέ-
” γέννηται. Τὸ δὲ πάλις, οὐδὲ ἀγέλειοις εὐνοεῖν, μηδὲ οὐτι γένεσι
” νοεῖν συγχωρίσσομεν. Βύτιος παραστήσω τῷ πάλις, οὐδὲ οὐδὲ
” οἱ σέννοις πηγὴ, καὶ οἱ σέννητες νίος. Τὸ δὲ υπὲρ ταῦτα, νε-
” φεις καρύπτεται, τὰ σῶν διαφεύγειν ἀμεβλύωνται:

Καὶ αὐτὸν διὰ στάλιν αὐτῷ τε ταῦτα τῷ θεοτάτῳ αὐτῷ, εἰ περὶ

” τοῦ αἵσιου πνέου λόγω :

τοῦ αὐτῆς

” Εἰσὲ σὺ τὰ αἴσινοις τῷ πνέῳ, σχέτω, τὰ σέννοις τῷ
” νίστρῳ φυσιολογίοις, καὶ τὰ εὐαδρεύοντα τῷ πνέῳ. καὶ σαρπ-
” πλακήσωμεν ἀμφώ, τοῖς δὲ μετρίᾳ παραεισποντεο-
” καὶ ταῦτα τίνεις, οἱ μηδὲ τὰ εἰ ποσοὶ εἰδεῖνας δικαίησοι.
” μηδὲ φάγειν θαλασσάν, καὶ ταρσόνας νείζεις, καὶ σίμεϊς
” αἰδος ἐξαριθμεῖσθαι. μηδὲ οὐτι γένεθλον βαθειῶν ἐκβατεῖν,
” καὶ λόγον ὑπέχειν τῆς οὐλῶς ἀργίλου καὶ υπὲρ λόγον φύ-

Rubrum.

31. Loewes:

επειγόντων

Rube erat subductus.

N. Litteris ad Oppian. p. 198.
sunt libet. dicitur II.

Ἄνθετον τὸν ἄτον καὶ φιλοσόφων πρῶν, τί φασι περὶ τοῦ
τρόπου τῆς λέπρωσης τῆς λεπτέρας Γεννήσεως οὐ γίνεται;
ἀκούετον καὶ τοὺς τιμωτοὺς τοὺς ἐπιχειρήστας καὶ ἔγειταῖς
τὴν μυστηρίαν αὐτῆς οὐτούς φόβον καὶ αἰσθητίξεις; καὶ ἔγειταῖς
τῆς θείας καὶ ἀκριβῆς Φύσεως λόγου εὑρετάτων καὶ ἀποδό-
στων; οὐκ ἀθρέτον τὸν τόλμον εὐπλάστων, περὶ οὐτοῦ αἴρε-
ται πολλὰ λέποις, πάπερος ἐκεῖνος τὸν αἰσθητόν τελεῖται;
Πρώτην τοῦ οὐτοῦ πρώτην τοῦ θεοῦ οὐ σοφεῖται καὶ εὔρωπαι
σοι, ἐκεῖνος δὲ παρανομῶντος τοῖς εὐπεριέργοις οὐκέντις; πρώτων:

Λέπτε δὴ μυστήρια καὶ πόλων ὅστις ἐρευνᾷ.
Θύντος εὖλον γάρ, καὶ περὶ θυντῶν ἔργων μεριμναῖ.
Οὐταλλὰ μὲν ἡμεῖς ἴχεται θεαταὶ δοκεῖς ἐλεγχοῖν τὸν ἄντο-
δηλον, τῷ μὲν λαζαρέῳ τὸν αἰνότους ἐπιχειρεῖν τοῖς ἀνεψι-
τελοῖς καὶ ἑπτεῖς διώρευτιν, μὲν ὅτι τε τοῦτον τὸν λαζαρόν
νίκιον καὶ χαμετῶν, οὐδὲν γάρ νόος μερόπειαν καὶ ἀλητή-
ριαν τὸν ὀπωταρίον, καὶ ἔτι καθέ οὐρανού, ποῖος γάρ νόος ἐστὶν ἐπ-
χθονίον αἰνθρώπων, οἷον ἐπ' ἥκηρας ἀγνοιαῖς τοῖς αἰδητοῖς τελεῖται,
ἄλλα καὶ τὸν ἐπαυρεγμένον νόον τε καὶ διώρευτον. Εἰσαὶ δὲ οὐ-
χρησταῖσιν εἰσὶν τοῖς λόγοις, τοῦ ἀποδεκτήντος δὲ μὲν τούτοις,
τοῦτος γάρ εἰναι ἀποδεκτήντος ἀποδείξεως λόγον αἰδητῶν, ἀλλ' εἰ-
ταν σφειρέοντος εἰργάλων καὶ χορδῶν λορυκαχθῆτε, καὶ λα-
λον δέ τοι ἀχλοκόλα δορυφόλα τὴν εὐκλητίαν καὶ ἀθέμετην
τοκετίνοντε, τίνετε δέ τούτε τίνων τέρτιον, καὶ περὶ ταῦτα
τοικεντέον, μετρίοις οὖσι τὰ δέ λόγους τε καὶ σοφίαν, καὶ
μὴ παρ' οὐδὲν διψήλοφροντον αἵσιοι σολλοι. Εἰργάλων
διδάσκων ὁ διδάσκων τοῦ πορθμέως, τρισὶν αἵσιοις διε-
κριναὶ τείσαιν, τοῖς θρόνοις τῆς τοράτης Γεννήσεως οὐδὲν
τύποιο δέσπιντος αἰτερίσκετον, ήτις γενεαῖς περιεσκεμμένον. Μ
οὐ τοῦτο τοι εριστεῖται Φυσίον εἰ τοῖς φύσισκοῖς, ἀπαντεῖται
τελεατοῖς αἵσιοις τίνεται σερπίτενται. Τοικεντέοντος αἵσιοις

πρώτως. οὐδεικαὶ ἐπομένως. ὅλη τοῦ ἀκολουθῶς θεωρήθη ἐφεγγός.
 ὁ δὲ σοφῶτας στάτεον, καὶ σαραπεῖργίκαὶ καὶ δραυνίκαὶ. ἔτι
 αὐτὸς οὐτο πρωτος εὑρὰν, εἴτε καὶ ἄλλων φύσεως ἐξευρητήν,
 χρηστόντα. ἐπει τοῖναι καὶ τὸν τεῖνον ταῦτα πεινάτων, καὶ τῶν
 τοῦ οἰκουνον οἰκλαὶ θνατοι, τι διχι ληγόται πάσοι γε τοῖς αἰτί-
 οις καὶ τοῦ οἰκουνον θνατοι. διὸ δικτυος τοῦ διόπτρα τείνεται
 νηλών, καὶ στάλλα τὰ αἴτια, ἀλλαὶ δ' οὐ τοῖς πεινάτοις. οὐτοὶ
 καὶ τοῖναι ἀγγεῖται τε καὶ ἀναστρέψεται οὐδὲν δικοῖς, καὶ τοῦ αἰ-
 τίου εἰ, τι τὰ μὲν τῶν αἰτίων παρηκάνε, τοῖς δὲ, πατέρεσσιν
 τοῖς. οὐτοὶ δὲ στάτοι, οὐδὲ διδέσσοντες ἐχελεύ. καὶ διόπτρα
 τοῖς καὶ διλωστοῖς, οἷς ἀργεῖος λε χρηστόντων καὶ ὠριζέντων, τὸν
 νιοὺν αἴτιον παρατάλιον καὶ μητέρα φύγεται, ποιηταὶ καὶ κτίσταις
 καὶ στοινοῖς. δέοντα τάλλα στρατεύτα, μόνον αὐτέχειαι
 ταῦτα εἰρηνικῶν τοῖς θεολόγοις, καὶ μὲν δὲ περάσκας καὶ βαύε-
 τησον εἰς τοῖς αἴτιοντα πεινάτοις, τοῖς σφετέροις.
 Εἰ ταῦτα λόγων παραγγελίαν παρεπονταί. τίνα δὲ λεπτοῖς
 ὅπως δικαῖοι τὰ τοῦ σοφῆς αἴτιοντες, εὐθεῖς εργοῦ-
 ἔρχομεν αἰρετέσσατα, οὐδὲ τίκτοντα τῷ πόντος μοι. ε-
 φη μοι τοῖς πεινάτοις εἰκόνον χρηστόντων ιριοῖς αἴτιοις
 πεινάτοις, τὸν πεινάτον αἴτιοντα πεινάτοις τοῖς πεινάτοις
 πεινάτοις τῷ νιστρού. παντεῖκαλα αἴτιοι φύλων. ταῦτα
 διηγεῖται. δεύτερον, οὐδεικαὶ. οὐδεῖσι ταῦτα νοῦ. δικαῖα ποι-
 ω γε νῦν. οὐ οὐδὲ τοῦτος τοῦ πατέρας ποιηταὶ ποιηταὶ ποιηταὶ
 μίσος καὶ μεθεκταὶ, οὐ οὐδὲ αἱμεθεκτον τοῖς δι θεολόγοι φασι.
 ταῦτα διοιστέλλους ναῦν, τριάνταν τοῖς τοῖς αὐταῖς, τοῦτον τοῦ
 πατέρος, τοῦτον τοῦ διώματος, καὶ τοῦτον τοῦ πατέρα, δικαῖα τοῖς
 νῦν τε χρεία τοῦτον. καὶ τοῦτον τοῖς τοῖς τοῖς δι
 τι οὐδὲ ἔφησε τοῦ πεινάτοις. διτι δὲ ἔπειται δικαῖα τοῖς τοῖς
 τοῖς τοῖς δισσοῖς, δικαῖα τοῦ πεινάτοις εἰκόνεται. Οὐ ταῦτα φύλων ποιηταὶ
 καὶ πατέρων αὐτινωντων τοῦ πεινάτοις πεινάτοις ποιηταὶ πατέρων

31. Λεγαρίσ,

B. ferna flena
natum.

λεία in duali.

τοινής μὲν λέπται εἶναι καὶ ποιητικὸν αἰτιον, τὸν δὲ χρόνων πάνταν νομίζει καὶ αὐθικόν. τοῦ δέ γε νόσον οὐ πάντας, δέ τοι τῆς, οὐδὲ τὸν ποιητικὸν αἰτιον, τὸν λέπται, τὸν εἰσίν. Οὐ γὰρ ἀναρρευτέον αὐτὸν λέπταιον δόγμα τὴν εὐκλησίαν καὶ σχάλλισον. ὑπὲρ δὲ τοτὲ μοτίσσασα καὶ καρπόσα, αἴσεων σαντοῦ μὲν τὸν ταραχίαν εἰπόντας. Εὐνεστόσαντο δέ αὐτὸν, καὶ μάλα τρῶσιν ἐκαταχνὴν διέτρεψαντας, θεῖα τε διανύσσεις καὶ σοφία τῆς ἁγίας, περιτελεχισμής τοις ἀγέλαις. Οὐ δέ αὖτε, οὐδὲ αὐτὸν λεπτήν ποιητικόν τοις λύχεν τοξικόν. ποιητὸν δὲ τοῦτο Φρέσι; τὸν μὲν ποιητέοντα λέπται λοις νίσι, αἴλα τετρανθέται. δέ διότι οὐδὲ τοῦτο φανέρων ταῖς δοκίοις εἰ τεντρικόν καὶ λεπτολαττόν αὐδέν, διὰ τὸ μὲν νομισμάτων λοις νίσι τελίσκεταιον καὶ ἐπὶ χρόνον, λοις λοις νομίσκοντας εἰκόσι. τοῦτο δέ καὶ ἐπενόμουν καὶ ὑπεσκαλάνεται, δέ τοις ἀρέσσεις καὶ νεροφρέσι, περι τοῖς οἷς σὺν αὐτῷ λοινδε αὐτοῖς. τοῖς τὸ σκέλεντας καὶ ὑπονομένας διάβατον, εἰς ταῖς σφετέρων λεπτήν τοὺς βοθύνους πάρτες εἰγενέσθω αὐτῶν. οὐδὲ τοις αἴραι μὲν σωμάδις τὴν εὐκλησίαν, αἴλα τοινής τε εἶναι Φρέσι καὶ ποιητικὸν αἰτιον τῇ νίσῃ πράτι, ξέρα τε τοῦτον τὴν εὐκλησίαν καὶ λοις ἀρίστοις, ξανθαῖς δέ φθειρται ταῖς ἀρέσσεις, καὶ λοις λυχατίλοις αὐτοῖς καὶ δυμόφροσιν. Εἴτη αἵταν τοινής, διαφέρει τοῦ ποιητοῦ τίμην. ταῖς δέ φύσεις καὶ χρόνῳ. δέ δὲ τοῦτο, ποιητικὸν αἰτιον καταλαίγει σφετέρων τῇ νίσῃ. διαφέρεται ἀρέσσει λοις νίσι λοινδε τράση. τοῦτο δέ οὐσιών εἴχει τοξεῖν τε καὶ ἀσέβειαν, οἷς τοις πρώταις οὕτοις λυχατίλοις λοινδρίοις τελείσθαι τοις αἴροις μὲν τοῖς ερμοῖς λοινδρίοις, εἰς τοις λοις λεία τοις αἴροις μὲν τοῖς φθόνοις, τοῖς εὐθυγράφοις. τοις μέντοι λεπτητορεγούσαις εἶναι καὶ αἰτιον τῇ νίσῃ λοι-

un forte or' Mois p' ordres, d'
n'est muto.

malin abegre

tanti abegre, ut

ἐπειδή, ἃνθροΐν ἄλλοις παραπλησίοις. καὶ τελεῖται ἔχειν
 τὰς αγχὰς καὶ τὰν Σοληνάρων τὰς διποθέσεις. καὶ τὸ εὐρο-
 παλον ἢ πατέροις ἔνωνθεντος τοῦ εὐνόθεος καὶ ἀπανδεύτεος, τοῦ
 θυμιέτον οἱ χωρέστον οἱ τῆς ὑμετέρης σοφίας ἀκροαταὶ καὶ λα-
 νοφορεῖς. ἀλλ' ἐν γολεῖ καταβαθῷ καὶ περιεῖλον τὸν σοφίαν.
 μὲν ξηλέτον τὰ ὑπέρ σφιν. μὴ δὲ ἐρευνάτον τὰ ὑψηλά λόγα
 καὶ ἐπερφύγεστα. ταῦτα δεῖ τοι εργάζεσθαι τὸν ἀπερι-
 εῖσιν καὶ ἀπορρίπτοντος Γεννητον τοῦ οὐτός, καὶ ταύτην καταλο-
 τον ιρόων. οὐτὶ μὴ ταῦτα εξαντίθητε, τοῦτο σισώστε. τοῦ
 δὲ τούτου ιρόπον δικιδάχθηκεν, ὥσπερ ἀν Φαῖτην αἰσιανοί.
 τι κανενεκατέτε. τι τερπαλολογήστε. τι καινορράφετε.
 τι πολυτραβήσοντε, ταῦτα μόνη γνωσκομένα καὶ
 τιμωρέμα. μέσα ὥσπερ Φαῖτην τὸν καθέτον οὐτὶ γενέννητος.
 τὸ δὲ τραῦς, δόμες ἀρτέασις εὑνοεῖν. μὴ οὐτὶ τούτον τούτον δὲ
 τὰ εὖ πεστιν εἰδέναι δικαρπίοις, καταλον δὲ εἰν αὐλοῖς καὶ
 διηγαδέντως ἔχειν τοῦ ἐμπέφρακτον. καὶ οὐτὶ ταῦτα εἶται
 νοστὸν οὐθὲν ἀλεγόνως, σισώσομεν. οὐ μὲν ταῦτα πάντα
 εἴνωσον ἀντος, καὶ μηδὲν αὐλοὺς ταῦτα ὅλως ἐλάνθανε, σινε-
 χώρησον ἀν τις ὑπὲρ τούτων τὰ πάντα γνώσκειν, καὶ τότε τε
 διηγεῖται τούτον μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν τοῦ οὐτός.
 οὐδὲ πολλὰ εἴνοιτε, καταλον δὲ μεριοστάσια ἐστι ταῦ-
 τα εἴνωσιν τὰ αἴρουμενα, τι δοκίμηται πάντων, καὶ περὶ
 τούτου τῶν Ορφέης γνωστῶν τοῦ οὐτός τοῦτον ἀκίνδυνον
 αἴσθοισιν αὐτοταχεύτεος ὅμολογήστε. καὶ οὐτὶ τούτοις
 τούτοις συσσωθεῖν αὐτοῖς ταῦτα. οὐτὶ τούτοις τούτων πάντων
 λέγα τὰ πάντα τούτα, καὶ εὐχέντων τε εὐεργετά πάντα, καὶ εὐεργε-
 τε αἰτιῶν πάντων πελεύν. μόνος δὲ οὐτός εἴτε αὐτός μόνος
 καὶ μόνος τὸ στρέμμα. οὐ μὲν οὐδεὶς λόγος γεννώμενος τούτοις τούτοις
 30. τὸ δὲ, οὐ πάντα ἐκπορευόμενος εἴτε αὐτόις. συμπρόστοις τούτοις

τῷ λόγῳ τὸ σνεῦμα. οὐ κυρτενώμενον, ἀλλ' εὐθορεωμένον καὶ
 χωρὸν καὶ σφροκηφότων. ἀλλ' οὐτε τὸ πνα πνοεύτινα σοκε
 ποιεῖται φανεῖ, ἀξιωθεῖτον γὰρ τὸ θεῖον καὶ ἀσκηγότιον,
 οὐτε τὸ λόγον λέπτον ἐστί τεχνόμηνον. ἀλλ' αὐτοῖς λόγον
 καὶ εὐτοπόστατον σνεῦμα. καὶ εἰ τοῖς θεωρέμασι καὶ καθεύδει
 πατενόμηνα τὰ καὶ διηγεμόμηνα. τῷ μὲν λαύτῳ τῆς
 φύσεως, πνωμήνα. τοῦ δὲ τοῦ ἴδιοτητῶν διαφορός, καὶ καθεύδει
 τὰ νοσήμηνα. τὸ δὲ λοιπὸν πρόστον εὐτέλειον καθέτει τῆς ὑπάρχειας
 τοινδε, εἴπατον καὶ ἡμῖν σφῶν σροτέρω, τὸν λεφόπον τῆς τοῦ
 ἀστερίου ὑπάρχειας, τῶς τοιν δικαιούχων λοιποῖς τοιν.
 τὸν στατελάδης ἀπορον. καὶ μόνη τῇ πίστι τε χαρηπόν. τὸ μὲν γέρον
 εὖ αὐτὸς σενέαδης τοιν λαύτον, δεξιῶντος δὲ γαδίων
 ὁ λορίσμος. τὸ δὲ ἔντα τοιν αὐτερούσι, καὶ δεῖται σροστελας λο
 ποκός, εἰ μὴ ἄρτα Φαρείν τῆς πίστεως τὸ ἐχέτριον. λαύτα
 λέποντες, παθεῖσαν τὴν θέσιν σρων καὶ φιλοσοφων
 οἱ λόγοι, κατέλον δοι νόμοι τε καὶ θεομοί, ὥψεροντος ἀποθέτει
 τοι φόρον τῆς θωσαλήψεως, μολυβδου τε, καὶ μετάλλων ψηρ
 καταλαντῶν σρεμβριθέσερον. τὸν δέ οσον ἔλληνον
 καὶ ἔρωτον τὸ μέσον, τὰ τοιν στάσαν φιλοσοφιαν. εὖτε πίλη
 τῆς θποθέσεως, εὖφ, τὸ τῆς τοιν οἱ σρεες καλέλιτον καὶ οἱ πρό^τ
 γονοι; ὑπερέστητε στάλιν αὐτοῖς, τὸ καύσαθεντον εὖτε λό^τ
 λόγων, τὰς θποθέσεας διπάσας τὸν φιλοσοφιαν αὐτούς.
 τοις γὰρ δοι σροτὸς τῆς αὐλῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τοῦ λόγον αὐτούς, τὰν
 πάλαι καὶ σρόπαλαι σρωμένοις καὶ τοιν τῆς τοῦ λόγον αὐτούς, τὰν
 τοῦ τυρίου, σρυθαρόγου τε τοῦ μητρούχου, καὶ θαλεων τοῦ
 μητρού σφωτερος. τοις δημοκρίτου τοῦ δημοκρίτου τοῦ μακεσισ-
 τοῦ, καὶ εὐερφάνους τοῦ ὅρθομενον, καὶ σφραγίδος τοῦ
 σύρπτος. τοις μελίστας τοῦ ιθαγένους, καὶ εὐθανάτος
 τοῦ νεοκλέους, καὶ πρακτείτου τοῦ βλοστωνος. τοις μελίστας
 αθένους καὶ διογένους καὶ οἰνόηρόν τοῦ καντικαν. τοις επι-

Erafny Sfmid ſtwnkt
emendavit.

de Cenimo Euseb. chron.

Fol. VI p. 2.
in reliquo Hymeneo. v. scil.
ad Euseb. p. 82. menz ad aert.
VIII. 83.

v. oīo Theodosi. lib. IX cur.
Gr. aff. inde n. tū legisti.
vōes fūes.
conf. Babri. B. C. II. C. 14.

ante fuit ī g. in u. reformatu
et in uoce ἀνθοκήδη

Entra de Hyperbole Comit.

πεδοκλέους οὐκ ἀκρατεῖντο. καὶ ἀληφάνος τε οὐκ εἰσίνθε,
καὶ επικενίδες τοῦ κρητοῦ. τὸν αὐτοῦ δέ τον οὐκούτον
αληφάνος τοῦ μελπούς καὶ αγαπητός. τὸν σωκέ-
τον οὐκ σωφρονίσκει, καὶ ξύνωνος οὐκ μαστίχη, καὶ πλατώνος
τοῦ ἀρίστωνος. τὸν αριστερέλας καὶ χρυσίππης καὶ πραξιτέ-
λας, καὶ αρχίου καὶ αὐδόξου καὶ φιλόλας. τὸν εὖς αριθμητι-
κῶν νικηφόρου, καὶ εὖς λεωμελίαν εὐκλείδου, καὶ εὖς ασφονομ-
αρ ελεύθερούς καὶ στολέμαις. τὸν αἰακούς καὶ μετώος καὶ
ραδαρινθύος, καὶ παγώνδης καὶ λικούργου καὶ σόλωνος. τὸν
γρίταιος καὶ αλειαδένος καὶ δράκοντος, καὶ ἄπιδος καὶ μετ-
σωντος καὶ δηροφόνακτος, κατὰ νόμους. τὸν ασκληπιοῦ
καὶ χείρωνος καὶ λευχάσονος, καὶ ταμίονος καὶ σοδαλετρίου καὶ
τατσοκράτους, καὶ αρεταίς καὶ ταλπούς καὶ ἐρασιστράτων
ιατρῶν. τὸν σαραπλίστος ἐκλαίκης καὶ ιριδόλων οὐαὶ
θουκενδίδη, καὶ ξενοφάνης καὶ θεοδόκηπα καὶ σολῆνίων, τοῖς
ιοργιοράφοις καὶ ξυγραφεῖσι. τὸν αμετωνικόν καὶ πλωτίνω
καὶ σορφύρια καὶ σρόκλων, καὶ ὁριζέντος καὶ νούμηνίων καὶ αμε-
λίων, τοῖς τε αρχαῖοις φιλοσόφαις σωαιρεσιώλαις καὶ
διαδόχοις. τὸν αντιφάντης καὶ ὑπερίδης καὶ μενεαθῆτης Γορ-
γία καὶ ανδοκένδης καὶ κοράκη. καὶ λυσία καὶ ισταί καὶ δηρο-
φέντη τοῖς ξύλοσι. τὸν οὐφῆς καὶ μεσαίων καὶ λίνων, καὶ φι-
λάρμονος καὶ θαμώριδης καὶ ὅρηρων, καὶ ιστόδων καὶ ἀληφάνης καὶ
τηρίχορων, καὶ σαπφοῖς καὶ ασπασίας καὶ θεαντοῖς, τοῖς μὲν οἴτη-
πονταῖς, ἀλλὰ ιημεθέοις οἵ τερωσι. τὸν στίνδαρων καὶ θεοχρ-
των καὶ σοφοκλεῖ. τὸν αριστοφάνδης καὶ φιλίμονος καὶ διφίλων,
καὶ μενάνδρων καὶ φρεσίχων καὶ ὑπερβολῶν τοῖς χωμικοῖς. τὸν
διονυσίων καὶ ἀθανασίων τε καὶ κερίκλων, καὶ γρηγορίων καὶ βασιλε-
ων καὶ ιωάννην, τοῖς διδασκαλοῖς καὶ θεολόγοις καὶ προσάλαισ-
θοῖς οὐκελητοῖς. τὸν τελεστὸν τεχνητὸν οἷος καὶ σφρα-
γίδων οἰνοιτος, ιριδιανῶν καὶ ἀποκλωνίων καὶ Τρύφωνι. οἷδις οὐδε-

30.

φαίνεται, τικέρων τὸν σοφὸν, καὶ ποιητὴν τὸν βιρτύλιον.^{τό}
δὲ τρὶς δύο φυσικὸν λόγον οὐδὲ πρακτικὸν, τίνεται δὲ πράκτη
δύο φρέσκος δύσμενρίους :: ^{τό} Άλλος δὲ φασι καὶ ἡμῖν ἄλλοι τέ πολ-
λοὶ καλοί γε καρχίαθοι. ξύμφυτοι καὶ αὐτὸς. καὶ γέρες αὐτὰ ταῦ
τοῦ ὑμᾶς εἰξεδεχόμενοι εἴσιν. στλίων δὲ ξυνοίδατε εἰποῖς,
αὐτοὶ αθηναῖοι μόναι τοῦτο εἰς ἔκκλησι τολμῶντες εἰποῦντες φίλοιο-
φους καὶ ἕντοργος, τοῦτο οὐσιοί τράφεν, τοῦτο εἰσενούσι εἰς πάσκες ι-
ταλία; ἀλλὰ γέρες δέ αριθμοῖς καὶ σοφίας παραγόθεοι, δὲ
οπως φάναι καθός οὔπρον, οὗσον σώματος ἐστι, ἀπὸ Γάικε,
τοσσοῖς εἴληνες ἀφεστήκασι ρωμαίοις ηὲ καὶ ταῦτα ἄλλων
ἀπάντων εἴθενται, ἀλλ' οὗσον δὲ καταλόγοις ταῦτα ποιῶνται οὐστικῶν
πρᾶξις εὑρεῖν τὰ ταῦτα εἴληνες εἰληνικάτα. αὐτάτηριδες
ἀπολιδες, τοῦτο καὶ σποδοῖς θοῖς εἰτιρχαίουσιν αὐτοὺς φασί, τοῦτο
νοι καὶ στρατιῶντες, καὶ Θροσίλιοι, καὶ αἴρεται. καὶ εἰπεῖς
δεῖ μοι ξύμφαντον τοῦτο, καὶ τοῦτο μὴ βούλητε καὶ τοῦτο διελοιπεῖται.
τίταλοι δέ, τὰ σώματα τοῦτα ταῦτα εἰσπερίαν εἰς τοῦτο, πράσια
δεῖ φυτοί καὶ σώμα, τελεύταια ηὲ καὶ εἰληνικάτα, προστεταί τοι τέ
τλάτοις καὶ τοῦτα αρχέτην, τοῦτο δεῖλον καὶ τοῦτο εἰλεύθερον. καὶ δίτια δεῖ οὐρα-
χῆ, ταῦτα εἴληνες καὶ ρωμαίοις, ἀνωδοσόλως διαδιδασκούσι.
εἰσπερίοις δέ δεῖται οὐδεὶς σύμβολον πόλει, τοῦτο δέ τοι εἰδεῖς, τοῦτο δέ
αγοστον εἰς ἔκκλησι πη τοῦτο εἴληνα λόγον διαδιδάσκατα. τοῦτο
δέ τοῦτο οὐδὲ στλέντον τοῦτο, καὶ τοῦτο εἰς μανθητὴν καὶ εἰς δεῖληθην δια-
διδάσκατα. τοῦτο διεμονθεῖται ταῦτα οὐνταν, πολλάς ηὲ αὐταῖς εἰποῦ-
χασι, καὶ τοῦτα εἴληνα καταδαρμάφαντος. καὶ νῦν εἰποῦχεροιν
τοῦτο διδοῦνται εὐρύτατοι. οὐ μόνοι μόνοι μόνοι αὐτοῖς ταῦτα εἰς διεμονθεῖται, μόνοι
τοῦτο διδοῦνται εὐρύτατοι. μόνοι αὐτοῖς ταῦτα εἰς διεμονθεῖται, μόνοι
τοῦτο διδοῦνται εὐρύτατοι, οἱ μανθητὴν τοσσοῖς αὐτοῖς, καὶ τοῦτο εἰποῦ-
χεροιν κορεαθῆναι ταῦτα αὐτοῖς αὐτοῖς ταῦτα, καὶ μαρτίσαται ταῦτα
τοῦμαν, διττὸν εἴκατε θεῖται αὐτοῖς διεμονθεῖται καὶ πάνσαφον.

Sed u. Mary. Tresent
de tare.

v. Plant7 utq.

Ἄλλὰ νῦν τὸ δεσπότα, τούτε πάντας ὅμως, καὶ τὸ εἰν αὐτῷ πάντα
παραγόμενό τὸ δημιουργεῖ αὐτοριδώματε. αὐτόσσοφε. αὐτοδίδα-
κτε ίνσον, τῆνσον αὐτὸν τὸ θράσυ τὸ διάρρηξον αὐτὸν λαζανόντος καὶ
νον αὐτὸν καὶ δόρυ καὶ λαζανόντα. διάρρηξον αὐτὸν λαζανόντος καὶ
δυραγίας. ἐνθετος φόβον ταῦτα, καρδιαῖς αὐτὸν καὶ τὸ οὐποτόνος αὐτὸν,
ἀμελαցεπτή διαφεύγειν. κακούφθηται ταῖς ἀνταντίοις ταῖς
ταῖς ἡμαῖς, δικαιάσις δὲ ὅμως ποιεῖται καὶ κολαγέσεστ. σπλαχνί-
ατῆς. διακλάψηται. ἐπίδε τροφὴς ἡμεῖς τὰς ἀποκλινομένας πά-
λιν ταῖς ταῖς ἡδοναῖς δραχμαῖς. ἀναστάτεσαι τὸ διεσπαρμένον σέρον
ἡμαῖς, τὸ σφάλειν τὸν Ἑρμηνότατον καὶ συφάλειον, μηδὲ εὔξε-
θεντημένον καὶ ἑρμηνότατον. δοὺς τοῖς θεράπυτοι σὺ τοῖς εὔπε-
ρσίοις, ἕναρκτος αἴσθηται, καὶ βούλω ἄρχει θεράπυτος· ὁμονοίαν.
σχέτικην. προθυμίαν καὶ σωτερίαν. εὐχετε ἀφ' ἡμεῖς τὸ πικρὸν πά-
νον καὶ δημιουργούς καὶ πολεμίους. τον τοπλὰ τοῦτο εἰπεὶ Γῆς κατεντά-
ται καὶ ἀστελλόσαται. τοπλὰ δὲ ἀδικίαν εἰς τὸν Κυριολαλήσαται
τε καὶ μετελήσαται. δοὺς ὁμονοίαν πάσῃ τοῖς ἐπωνύμοις
καὶ δουλοῖς Θεοῦ. δὲ μὴ πρότερον, διπάλιον μόνος διδασκεῖ αὐτὸς,
οὐ τὸ εὔσημόν τον καὶ γνωμένον ακριταὶ τὰς ἀρχαῖς εἰδὼς καὶ τὰ πε-
ρατα, ἀλλὰ νῦν τοῖς τοῖς, διὰ τὸ τοῖς σὺν νοῦς ἀνύποσταλως
ἀχρημογένει καὶ χαλασσεῖσιν σου τὰ ἄγα. οὐδεὶς ξούτας
ἀφείδας εἰς τὰς αρεώμενος τοίσιν καὶ τὰς εὐκαλποτάταν αὐτοῖς
τὸν τοῖς φίλοις ὑπέρχου, μὴ δὲ πούλης καὶ δου χαλαζωνίσα-
ται. διέξονται τὰς αρκαχοντον σον σοφίαν καὶ εὐφ' ἡμεῖς ηγέ-
ταις ἀσσόφους. τοὺς ἀπειρωτηγένους. τοὺς ἐχνευεθρισμέ-
νους. τοὺς ἀμεθυτήτας. ἵνα φάγετε αὖτοι ἕνατον, ὡς
χρήστης ἔγινοι ισχυροὶ, οἵτε αὖτε παρεῖντες αὐτοῖς. ἀλλὰ πάντες ητα-
ται τῷ μεγέθῃ τῆς διωκτίας σου. σὸι βούλησο δια-
βήτη. σὸι διώκεις οὐτε αἴγιον. σὸι πηκτή. σὸι δόξα
σὸι κεράτος εἰς τοὺς

30.

αἰδνας : —

τίτλοις τις σερπετοῦ, ποντού πρ. Octobr. 1616 CCXIII
μόνα τῷ τῷ πανσόφῳ δόξα.

Msc. Dresden.
H. 164.

